

Радой Киров

Вързана мечта

Някъде, в някакъв град, един човек, доста богат, магазин решил да си отвори.

Както решил, така и сторил.

– Всичко е хубаво, всичко добро е, но магазин без фирма какво е? – си рекъл стопанинът на магазина. – Ще ми се присмиват мнозина, като видят, че над дюкяна още фирма не е закована.

Повече човекът и не умувал. Отишъл при този, който фирми рисува, поръчка за фирма да си направи.

– Магазинът ми трябва да се прослави – рекъл той на рисувача, – щом фирмата над него закача. Затова ти прави, струвай, мечка на фирмата ми нарисувай.

– Мечка, мечка, каквото желаш, ще нарисувам, но трябва да знаеш, че много бои за мечка отиват, а и мечките два вида биват.

– Добре де, преди да си отида, кажи ми какви са тия два вида?

– Единият вид е мечка вързана, а другият вид пък е отвързана. Сериозно говоря, не се шегувам. Кажи каква да нарисувам?

– Хубаво, колко ще струва едната, а и на другата кажи ми цената?

– Хатъра няма аз да ти троша – отвързана мечка струва пет гроша, а за вързаната ще дадеш десет. Разбира се, и двете ще ти харесат.

– От цената всичко ясно ми става. Отвързана мечка нарисувай тогава.

И ето че само подир два дена над магазина фирмата била закачена.

Два ли дни минали, три ли – не знам, но пороен дъжд изсипал се там.

Гледа стопанинът на магазина: на фирмата мечката я никаква няма.

– Брей – рекъл си, – по каква ли причина тоя човек така ме измами?

И след две-три минутки само намерил художника чак у дома му.

– Слушай – рекъл му, – това е измама! След дъжда мечката я никаква няма.

А художникът казал:

– Недей ми писка, отвързана мечка ти самичък поиска. Такава мечка при дъжд и влага, разбира се, че ще избяга.

– Добре, повече не се шегувай, една вързана мечка ми нарисувай, да си я взема утре ще мина – казал стопанинът на магазина.

За художника нямало никаква пречка – нарисувал за два дни „вързана“ мечка, която на фирмата и до днеска стои и ни от буря, ни от дъжд се бои.

А стопанинът на магазина разказвал от този ден на мнозина, които да купуват идвали тука, за тая случка, пълна с поука.

КРАЙ

© Радой Киров

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9157>]